

Núm. 96 desembre 2013

or i flama

Revista d' El Centre Moral i Instructiu de Gràcia
"EL CENTRE"

EDITORIAL
LA JUNTA INFORMA
ESPLAI

CORAL BALUERN
EL PETIT
RACÓ MUSICAL

RACÓ POÈTIC
LLIBREFÒRUM
CONSULTORI

TEATRE
L'ENTREVISTA
GATS DE GRÀCIA

VIATGES I
EXCURSIONS
SOCIETAT

TENNIS TAULA
BARBARISMES
RACÓ DE BARCELONA
CUINA

Editorial

2

..... Benvolgut soci / sòcia,

Direcció:
David Gallach

Correcció ortogràfica:
Marta Bayo

Redactors:
Marta Bayo
Mercè Herrera
Daniel Mejías
Glòria Soto

**Col·laboradors
en aquest número:**
Joan Guinart
Muntsa Farré
Oriol Lluveras
Òscar Fabrés
Anna Jaureguizar
Núria Bosch
Carles Cristià
Carlos Pablos

Fotografies:
Clàudia Escarré
David Gallach
Mari Carme Blanch
Lluís Martín

Maquetació:
DeBarris sccl

Impressió:
DeBarris sccl

Dipòsit legal:
B-31748-2011

Un any més arribem al Nadal. Aquest any serà diferent per nosaltres ja que hem portat a terme unes obres imprescindibles pel futur de l'Entitat, gràcies a les quals tenim el futur garantit.

Afortunadament El Centre estava lliure de qualsevol préstec i encarem el futur amb un únic deute amb una entitat bancària.

Des d' aquí vull tornar a demanar l'ajut als socis, hem obert un compte per a donatius i necessitem el vostre ajut. D'altra banda alguns socis han fet donatius, però no és suficient. En unes obres importantíssimes sempre hi ha una desviació, ja que en un edifici antic sempre surten problemes. Els hem resolt, però han fet que l'obra augmentés més del previst. No volem demanar cap préstec més, per això demanem un ajut. Per petit que sigui, tots el donatius aniran bé.

Veiem el futur amb optimisme i una vegada més demanem la col·laboració de tota la gent que forma part del Centre. Hem de potenciar entre tots les activitats perquè vinguin socis nous. La directiva fa una gestió en nom de tots, no ho oblidem, EN NOM DE TOTS, ja que el soci ens ha donat la seva confiança, que esperem que ens aquests quasi sis anys hagi estat mereixedora del vostre recolzament.

La junta directiva vol continuar endavant en el projecte del Centre del futur, creiem que val la pena. A més encarem i marxem amb pas ferm cap el cent cinquanta aniversari, i encara que falta una mica, és feina de tots arribar forts i amb decisió.

Hem començat tard les activitats, però vull agrair a tots l'esforç que ha suposat això.

Ara en aquests moments tot ja està funcionant al cent per cent, i això és gratificant per a tots nosaltres.

Vull recordar que un any més celebrem el Nadal Solidari, una recollida d'aliments pels més necessitats i també la recollida de joguines, perquè cap nen es quedi sense.

Celebrem un Nadal solidari, pensem en els que no tenen res, i en moltes persones que ho han perdut tot. Si treiem una mica del nostre Nadal i ajudem a la gent necessitada, una Entitat com la nostra pot donar exemple de solidaritat. Benvolguts, Bon Nadal i un millor any 2014.

Carlos Pablos - President

SUBSCRIU-TE A

l'independent

Publicació Independent. Distribució Gratuïta.

ENS SENTIM ÚTILS

TRAMETEU AQUESTA BUTLLETA A:

Per correu o personalment:
c/ La Perla, 31. baixos
08012 BCN

Per fax:
93 217 06 80

Per telèfon:
93 217 44 10

Per correu electrònic:
independent@debarris.com

col·labora amb l'independent

Desitjo rebre l'independent setmanalment a casa, 44 números l'any per 50 euros o 100 euros (en concepte de tramesa i suport a la publicació).

Dades personals

Nom i cognom..... Adreça..... C.P..... Localitat..... Telèfon.....

Dades bancàries (per a domiciliació)

Titular del compte..... Banc o caixa..... Núm. Oficina..... Control (2 dígits)..... Núm. del compte (10 dígits).....

3

europolis

CLUB D'ESPORT I SALUT

CEM SARDENYA

Sardenya, 549-553 · 08024 Barcelona

Tel. 93 210 07 66

info@sardenya@europolis.es

La junta informa

- El passat 25 d'octubre es va celebrar a la nostra entitat l'acte d'inauguració després de les obres de millora que s'han realitzat al llarg de l'estiu. L'acte va comptar amb la presència de nombrosos socis, amics i autoritats que no es van voler perdre aquest dia

- 4 -El Centre va participar en la ofrena floral al monument de Rafael de Casanovas al llarg del matí de la Diada de Catalunya. Alguns dels nostres socis també van formar part de la cadena humana de la Via Catalana per la Independència.

-De la mateixa manera, el Centre va organitzar l'acte del G-6 per commemorar la Diada de Catalunya. Presentat per Carla Clavé i David Gallach i coordinat per Joan Guinart, diferents membres de les entitats graciencques van llegir diferents poemes per celebrar la Diada.

-El passat 8 de desembre es va celebrar la Festa de la Immaculada, patrona de la nostra entitat. L'acte va servir per donar el tret de sortida a les festes de Nadal.

Glòria a Déu a les Altures!
Bons pastorets escolteu,
i d'alegria enjoeu
les vostres ànimes pures
Que en eixa nit memorable
ha nascut el Diví Infant.

EL CENTRE
Ras de Orlans, 9
Barcelona

Els Pastorets

De Josep Maria Folch i Torres

Reserves, a Secretaria
Tel. 932 181 964
(De 8 a 20 h.)
www.elcentregracia.cat
elcentre@elcentregracia.cat

Desembre 14 Dissabte a les 18h.	Desembre 15 Dissabte a les 19h.	Desembre 21 Dissabte a les 18h.	Desembre 22 Dissabte a les 19h.	Desembre 26 Dissabte a les 19h.	Desembre 27 Dissabte a les 18h.	Desembre 28 Dissabte a les 19h.	Desembre 29 Dissabte a les 11h.	Desembre 29 Dissabte a les 18h.	Gener 2 Dimecres a les 18h.	Gener 3 Dimecres a les 18h.	Gener 4 Dimecres a les 18h.
---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------

5

-Us recordem que a partir del 14 de desembre comencen les representacions dels Pastorets. Reserva la teva entrada a secretaria o compra-la directament a la taquilla

Si vols acomiadar l'any 2013 i entrar a l'any nou de la millor manera possible vine a celebrar el Cap d'any amb tots nosaltres. Teniu tota la informació en aquest cartell! Cal apuntar-se a secretaria abans del proper 27 de desembre. Us esperem a tots!!

Cap d'any a El Centre

Sopar + campanades + ball i cotillón

Preu soci: 38€
Preu no soci: 43€
Nens (menú infantil): 15€

Menú

Carpaccio de pinga amb pernil ibèric i llagostins
Confit d'ànec amb guarnició de pera
Biscuit amb xocolata calenta
Algú mineral, vi, refresc i cafi
Raïm de la Bona Sort i copa de cava

Ball

Preu soci: 18€ (inclou dues consumicions i cotillón)
Preu no soci: 20€ (inclou dues consumicions i cotillón)

Data límit d'inscripció: Divendres 27 de desembre de 2013
Inscripcions a secretaria de El Centre (horari: de dill. a div. de 18 a 21h.)
L'IMPORT DE L'ENTRADA S'Haurà d'ABONAR AL MOMENT DE LA INSCRIPCIÓ.

L'esplai Rikki-Tikki-Tavi arrenca un nou curs. Un curs ple d'activitats, jocs i sortides! Hem començat amb molt bon peu, amb nous nens, diferents grups i en general, amb moltíssimes ganes de passar-nos-ho genial!

Una de las primeres sortides que es van realitzar va ser la Festa dels Súpers. Una sortida amb activitats de tota mena, concursos i molts jocs. Vam poder veure els protagonistes de la família del club Súper 3 com el Roc, L'Alex, en Pau... . Ens vam fer un tip de riure i de cantar les cançons del club Súper 3, tant i tant, que al dia següent estàvem tots ben afònics!

Cada grup és un món, i cada dia una nova història. Per això tan sols us explicarem unes poques activitats per fer-vos vindre salivera i animar-vos a provar-ho!

6

Els nostres nens i nenes, nois i noies estan fets tots uns cuiners, així que amb el davantal ben posat i el forn a punt van preparar un pastís de somni. No cal dir que ens el vam cruspí tot i que no va quedar

ni una trista piruleta! Més ben dit....se'l van cruspí tot! Que ni un gra de sucre vam poder tastar. Seguint la línia dels aliments un altre dia vam preparar una bona macedònia. Tot i que els dolços són molt bons també ens hem d'acostumar a menjar fruita ja que es una acció molt saludable per tots nosaltres.

Com sempre, les activitats de reciclatge estan al Top 10 de les activitats dels Rikkis! Sabem que reciclar és una cosa pesada, a vegades una mica difícil...però és molt important per al medi ambient. Així que vam treballar detingudament quins residus anaven a cada contenidor tot jugant de la forma més divertida possible!

I res...fins aquí us podem explicar! Ja sabeu, si voleu provar-ho i saber més us hi esperem cada dissabte a les 17:30 carregats de jocs, riures i activitats! Fins aviat!!

Òscar Fabrés

la mamma

**C. Villarroel, 247-249
08036 BARCELONA**

Una mica tard, però ja hem començat la temporada, no ha estat senzill, degut a les obres del centre però hem començat.

A diferència d'altres anys hem iniciat la temporada coincidint en el 129è aniversari del nostre grup de teatre amb les Bruixes de Salem i un homenatge a Salvador Espriu, tot això en el mes de novembre, i a partir d'ara seguim el cicle normal amb una atractiva programació que us adjunto al final de l'article.

M'agradaria, si més no, dedicar l'article als actes fora de programació.

En primer lloc, la matinal, una tradició que amb motiu de l'aniversari del grup de teatre fem i que s'havia maiificat i s'estaba perdent el veritable origen de l'acte.

La matinal sempre ha estat un regal que ens fem els membres del grup de teatre oferint-nos mutuament actuacions sorpresa.. La incorporació dels nois i noies del taller de teatre, havien fet que es colapsés l'aforament, i no es pogués gaudir com cal de l'espectacle... els mateixos nens ocupaven la meitat de les butaques .

Aquí és on vam decidir provar el nou format, dues matinals, una posada en escena pels nois i noies del taller

el dissabte i un altra el diumenge exclusivament pels socis.

El resultat ha estat bo i es va gaudir de dues matinals fantàstiques a destacar que tot s'ha fet en dos o tres assajos. Gràcies a tots per l'esforç.

L'altre acte que m'agradaria destacar és el tradicional sopar d'aniversari, un sopar entranyable, on l'esperit de l'amistat i la il·lusió s'han ajuntat.

Els nous components del grup que assistien per primera vegada al sopar, estaven meravellats de l'ambient, i és que podem estar contents, vivim amb intensitat, gaudim de l'amistat, i en cada un dels actes que fem es respira ambient de Centre.

I per acabar, dir-vos que és tradició que talli el pastís d'aniversari algú, o alguns que al llarg de l'any han fet alguna cosa interessant o si més no curiosa, casament, naixement, etc... aquest any la junta de teatre va decidir homenatjar a tot el Consell Directiu del Centre per la extraordinària tasca duta a terme i que ha culminat amb la finalització de les obres que ens han deixat un centre pel futur.

7

Joan Guinart

Fotografies corresponents a les obres:

LES BRUIXES DE SALEM
HOMENATGE A SALVADOR ESPRIU

8

PROGRAMACIÓ TEMPORADA 2013-2014

MADAMME MELVILLE

10, 11 i 12 de Gener de 2014

EL CASAMENT DELS PETITS BURGESOS

31 de Gener, 1 i 2 de Febrer de 2014

TERRA BAIXA

21, 22 i 23 de Febrer de 2014

VUIT DONES

14, 15 i 16 de Març de 2014

EL SENYOR DE LES MOSQUES

12, 13 i 14 d'Abril de 2014

FESTA SORPRESA

9, 10 i 11 de Maig de 2014

TALLER DE TEATRE

31 de Maig i 1 de Juny de 2014

ANASTÀSIA

20, 21, 22 i 23 de Juny de 2014

L' Entrevista

ISABEL RIBAS: "Vaig estrenar el meu càrrec amb la inauguració oficial d' El Centre"

Gràcia estrena nova presidenta del Districte i ens parla de la manera com han transcorregut aquestes primeres setmanes al capdavant de la presidència

Com han estat aquests primers dies al càrrec?

Han estat molt bé i molt actius. Hi ha molta activitat en aquest districte, fet que ja coneixia. Però ara més que en el districte, estic centrada en la Vila de Gràcia, precisament és una de les coses que vull intentar diversificar per tal de conèixer altres barris del districte. He tingut molta activitat al carrer, a les entitats, i també he tingut un ple extraordinari.

Amb quin acte vas estrenar el càrrec?

El primer acte institucional que vaig fer com a presidenta del districte va ser la inauguració oficial d'El Centre. Encara que no hi ha una data oficial per estrenar el càrrec, ja que hi ha un procés on hi ha un plenari de Gràcia que et vota i després l'alcalde és qui signa el decret d'alcaldia amb el que fa efectiu el càrrec.

Quins reptes tens per endavant?

Primer de tot cal recordar que ha passat més de la meitat del mandat, per tant són diferents els reptes que et puguis proposar quan tens 4 anys per endavant que els que et puguis proposar ara que tens un any i escaig de mandat. Per tant és evident que no pots pretendre grans reptes perquè en aquest termini no ho pots fer. Una altra cosa que cal tenir present és el paper de la Presidenta

del Districte, que és diferent del de la regidoria executiva. Això a vegades és difícil d'entendre, i més quan la regidoria la porta una regidora del govern mentre que la presidència del districte la porta una regidora de l'oposició, i això cal entendre-ho bé. Ho dic perquè moltes vegades hi ha veïns que venen i em comenten que en el seu carrer hi ha algun forat, per exemple. Et queda una mica de sensació de frustració, però aleshores jo m'encarrego de comunicar-ho a la regidora i a la gerent exposant les seves queixes. El càrrec de la presidència el que comporta és representació institucional del districte davant de tercers. I internament el meu paper és una mica d'àrbitre de la situació, de permetre la participació de tothom, de permetre el debat en les millors condicions per tal que el govern reculli el fruit d'aquesta participació. I això és molt important aquí a Gràcia on hi ha molts agents participatius i entitats ciutadanes, sobretot perquè sentin que el seu paper dins de l'entitat forma part d'un projecte col·lectiu global que comporta construir una ciutat millor per a tothom.

Quin paper tenen les entitats per al districte i per a la Vila de Gràcia?

Hem de tenir present que a la nostra vida tots fem política, fins i tot anant a cantar a una coral, per posar-te un exemple. Fas una petita activitat que et reporta una millora a nivell personal, encara que sigui només pel fet de formar part d'un col·lectiu. I tot això sumat acaba formant la participació en majúscules, és a dir, entre tots treballem per millorar el nostre entorn. I el nostre entorn és entre altres coses la ciutat en què vivim.

En el desenvolupament d'aquestes activitats és on es posen de manifest les mancances, els reptes a aconseguir pel que és la col·lectivitat humana. Per tant el govern i el districte han d'estar pendents d'aquesta activitat humana que es desenvolupa en aquesta ciutat per veure quines deficiències tenen per tal de millorar el seu empoderament com a comunitat per tal de posar les eines necessàries.

Quina vinculació personal tens amb Gràcia?

Visc justament a l'altre banda, a la frontera concretament al barri del Putxet a darrere de l'església dels Josepets. La meua mare va nèixer a Gràcia i va viure al barri i el fet de viure a un barri fronterer fa que sempre vagis d'una banda a l'altra. Probablement pels lligams familiars i per la proximitat sempre hi anem a les botigues, al mercat i fins i tot vaig intentar portar els meus fills a Gràcia però aleshores els districtes escolars es regien de manera diferent i els vaig haver de portar a Sarrià – Sant Gervasi. Però el Casal d'Estiu, en canvi sí que l'han fet al turó del Cargol, aquí a Gràcia. A més, sóc sòcia de Lluïsos de Gràcia i els meus fills també on hi fan

moltes activitats. Gràcia sempre ha estat el meu espai de vida.

Què destacades de la Vila de Gràcia?

Un elevat grau d'associacionisme, el que comporta que hi ha un grau de democràcia molt desenvolupat, el que vol dir que tenim molta ciutadania organitzada per diferents objectius o necessitats, el cas és que tenim gent que es belluga molt. Al seu un espai petit, en comparació a altres districtes tenim un sistema neuronal molt ric, això vol dir que els graciencs tenen molts punts d'interacció entre ells, fet que facilita molt la transversalitat. Per exemple, si vas al Centre també trobes gent d'altres entitats i llocs. I això crec que és una característica a preservar.

I què en destacades de la nostra entitat?

Crec que sou un exemple d'una entitat centenària que ha estat capaç de posar-se al dia. Perquè les que no han estat capaces de fer-ho han mort o bé sobreviuen amb respiració artificial. En canvi El Centre és una entitat viva, amb gent jove, gent gran i tots fent activitats. Això vol dir que ha sabut

posar-se al dia dels reptes que planteja una entitat ciutadana. És un espai obert a la ciutadania de la Vila per poder fer allò que creu que els ciutadans necessiten fer, és a dir, crec que doneu resposta a les necessitats de la gent. I tot això permet enriquir al conjunt de la Vila i jo desitjo que sigui endavant, i amb l'enorme esforç que heu fet per posar al dia la vostra seu indica que esteu disposats a seguir endavant. Cal mencionar que l'esforç que també ha fet l'Ajuntament de Barcelona és perquè també creu en el vostre projecte.

Quines mesures pot aportar el Districte per sortir de la crisi?

Jo crec que la presidència del Districte en aquest àmbit té poques possibilitats en el sentit de que no pot executar res, més aviat proposo idees des del grup

municipal. Però crec que puc fer de canal entre el que opina la gent i el districte. Considero que puc fer d'altaveu entre aquestes dues parts. És a dir, facilitant que arribin propostes des de tot arreu.

Completa'm la frase, quan acabi el meu mandat voldria haver realitzat...

Posar en ordre certes coses que crec que podrien anar millor. Per exemple, que els plenaris funcionin bé, que tothom s'hi senti còmode. Que l'audiència pública serveixi per expressar la problemàtica de la ciutadania i que el consell ciutadà recuperi el seu pes com a element de propostes i de debat, per tal que govern, oposició i ciutadania puguin treballar en les millors condicions possibles.

David Gallach

Gats de Gràcia 11

Socis i amics;

GAT EN ADOPCIÓ

En l'anterior número de la revista vam presentar a GATS DE GRÀCIA, associació del barri que treballa voluntàriament per a la protecció, manutenció, assistència veterinària, esterilitzacions i adopcions dels gats en situació precària de Gràcia.

Si algú de vosaltres està interessat en adoptar algun gat, us deixo aquest que és una monada i necessita una llar amb urgència.

Es diu BELL. És un mascle castrat jove i ha estat abandonat per la seva família. És dòcil i carinyós i es dona en adopció mitjançant un contracte de "GATS DE GRÀCIA" que inclou la visita al veterinari, la desparasitació, la vacuna i la implantació de CHIP amb un cost total de 67 €.

El gat es dona en adopció amb una entrevista prèvia de l'interessat/da a fi de conèixer-lo, i assessorar-lo en tot el que calgui, per tal de poder fer un petit seguiment del gatet.

Si esteu interessats en l'adopció podeu contactar amb l'associació a la següent adreça de correu electrònic: info@gatsdegracia.cat

Anna Jaureguizar

Estimats amics i socis:

De nou amb vosaltres per reemprende les activitats en aquest renovat Centre amb les noves i estupendes instal·lacions actuals.

Ara ens tocarà als socis i amics del Centre continuar oferint el nostre "granet de sorra" a favor d'aquesta Entitat que permet que la cultura segueixi entrant en les nostres vides des de fa tants anys!

La Coral Baluern seguim endavant amb força per seguir aprenent cançons i disfrutant de bones estones amb tots vosaltres.

La propera activitat serà el Concert de Nadal que farem el dia 22 de Desembre a les 12 del matí amb la tradicional rifa de la Panera de Nadal i continuarem a la tarda amb la col·laboració als estimats "Pastorets".

Un cop festejades le campanades del nou any, seguirem treballant en la organització de la propera VIII Marató de Cant Coral, que tenim previst fer el dia 26 d'abril a partir de les 17 hores .

Si voleu agafeu les vostres agendes ja podeu apuntar:

22 Desembre Concert i Rifa Panera a les 12h
26 abril 2014 VIII Marató de Cant Coral

Ens agradarà trobar -vos

Us esperem!

Anna Jaureguizar

Us animem a tots aquells que vulgueu formar part de la família Baluern a cantar amb nosaltres. Assagem tots els dimarts de 21.30 a 23.45 al Centre.

Us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant la secretaria del Centre 93. 218. 19. 64 o mitjançant la nostra adreça electrònica info@coralbaluern.es

També podeu comptar amb nosaltres si voleu fer algun regal musical a algun amic o familiar, ja que cantem en festes, casaments i batejos.

El petit racó musical

Tot fent barri he topat amb el carrer Hipòlit Lázaro. Un altre carrer del barri que m'ha sonat molt bé i per aixó i en honor d'un cantaire voldria aprofitar per detallar-vos un tast de la seva vida.

En els anys 20-30, un catalá, un valenciá i un aragonés triomfaven en el món de l'òpera: Hipólito Lázaro, Antonio Cortis i Miquel Fleta.

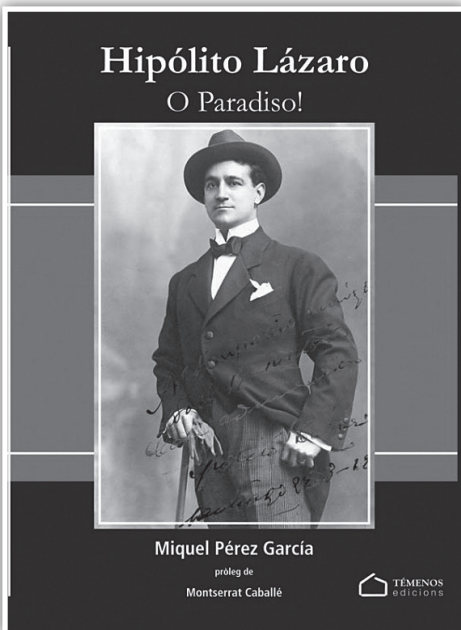
Hipólito Lázaro Higuera era veí de Gràcia, va néixer a Barcelona un 19 de setembre de 1887. Va ser un famós tenor líric considerat sucador de Enrico Caruso, però abans d'aixó havia treballat de pescador, obrer metalurgic, venedor de diaris, paleta, mosso de taberna, carreter i músic militar. Li agradava anar al teatre i a la Sarsuela on des del galliner del teatre Novedades i Bosque, escoltava i retenia les cançons amb molta facilitat i després gaudia cantant-les..

El descobriment de la seva veu va ser a

l'Àfrica, quan el van enviar a la guerra del Marroc entre 1909 i 1911. Participant amb el seu regiment en els combats del Barranco del Lobo, durant una festa del cuartel va cantar diverses áries d'òpera i el periodista Francisco Peris, impressionat per la seva veu, va aconseguir mitjançant influències, que el repatriessin a Barcelona perquè pogués perfeccionar els seus estudis musicals.

Tenia tots els atributs d'un tenor; Greus, centre, aguts (molt destacats) i mitja veu; per aixó podia cantar amb igual éxit l'Aida, L'Elisir d'amore, Madama Butterfly, Gli Ugonotti, La Bohème, Tosca, Faust, I Puritani,sempre a to.

Al tornar de la guerra va debutar al Teatre Novetats amb "La Favorita" de Donizetti. Tenia fama de no callar a l'escenari, i si els aplaudiments li semblaven escassos, preguntava als espectadors el perquè no els havia agradat.

Va retirar-se a La Habana el 1950, i després de ser-li confiscades les seves propietats a Cuba va tornar a Barcelona, on va donar classes de cant.

Va morir el 17 de maig de 1974.

La veu dels tenors és molt apreciada a les corals, (totes les cordes ho són) ...però els tenors normalment son "escassos" i d'aquí que estiguin tan valorats i per aixó us animen a que si algú de vosaltres és tenor que no deixi de venir a cantar.

Nosaltres segur que el fitxem!

Anna Jaureguizar

Viatges i excursions

► SORTIDA A EMPÚRIES I L'ESCALA Dissabte 1 de juny de 2013

Aquesta va ser l'última sortida d'aquest curs, i per tant s'ha d'aprofitar el màxim. El lloc ja despertava molt interès per anar a conèixer on havien desembarcat la flama olímpica dels nostres Jocs Olímpics de 1992.

L'assistència va ser important: 37 socis, encara que com sempre trobes l'absència d'algun que altre. Vam emprendre el viatge des del lloc de costum a les 7:30 direcció Empordà. A mig camí, en l'àrea de servei de la Selva, vam parar per esmorzar i seguir el camí, doncs ens esperaven a les 10:00 per la visita.

Allà ens vam trobar amb el Patrici romà Cayo Emilo Montano. Va donar-nos la benvinguda, i seguidament va iniciar les seves explicacions

Empúries és l'únic jaciment grec que hi ha a la península Ibèrica. Uns comerciants de Focea, surten de la seva terra per problemes de superpoblació i arriben a Empúries amb un paisatge molt diferent de l'actual.

En el S. VI a.C aquesta zona era plena d'aiguamolls, i aquest comerciants s'estableixen en una petita illa a l'extrem sud del golf de Roses i que avui dia es coneix com Palaia Polis.

Més tard creen un nou nucli i així la ciutat grega d'Emporion va desenvolupar la seva activitat urbana i és un lloc per entendre molt bé l'evolució de l'urbanisme grec. Així van estar fins la presència romana del S II a C. quan les tropes romanes desembarquen per barrar el pas per terra, que lluitaven contra l'exèrcit cartaginès en Anibal. Expulsen els grecs i es queden els romans.

Així s'inicia el procés de la romanització a la península Ibèrica. Els romans van saber adaptar-se a cada poble on arribaven, millorant les coses existents. La capital de l'imperi romà serà Tarraco. Es van fundar altres ciutats importants: Barkino, Gerunda, Egara, etc.

Lavors Empúries va quedar abandonada i destrossada durant 1200 anys perquè la gent s'emportava les pedres per fer noves ciutats.

Molt a la vora de la ciutat grega va instal·lar-se un campament militar que va ser l'inici d'una nova ciutat creada a principis del segle I a C.

L'estructura de les ciutats, tenien dos carrers principals que anaven a parar a una plaça espaiosa que era el Fòrum, on hi havia la trobada dels ciutadans.

Aquesta estructura urbanística s'ha mantingut fins els nostres dies, sent ara la plaça Major del poble.

Ciutat romana

En Cayo Emilio Montano va mostrar-nos el seu habitatge de 2.500 m2, repartit en varies zones: La d'estiu, la d'hivern, termes privades i la casa dels esclaus.

A l'entra a la casa s'arriba a l'atri amb columnes per recollir l'aigua de la pluja i aquesta es disposa en un gran dipòsit que a la vegada fa d'ornament. En el jardí interior (peristil) també hi ha columnes.

S'hi troben 2 mosaics del s. I dC. Les estances no disposaven d'armaris. Només hi havia un departament comú per guardar la roba. Un esclau es cuidava de tot l'ordre.

Termes públiques

Com que eren públiques eren gratuïtes. La seva funció era social i per reunir els amics. Només hi podien entrar els ciutadans romans, per tant, entrada vetada als esclaus.

L'emperador August va fer un decret d'horaris: Homes al matí i dones a la tarda.

Fòrum

Va ser un regal que Octavi August va fer a la ciutat d'Empúries per la seva fidelitat a Roma.

En ell es feien actes religiosos, judicials i constitucionals.

Museu

En aquest museu està exposat molt material que s'ha trobat durant els treballs d'excavació. Entre les escultures es poden destacar un tors d'Afrodita, així com dues testes també d'Afrodita del S. III aC, un cap d'Apol·lo. També hi trobem una estàtua de l'esculapi d'Empúries, de 2,20 m. d'alçada amb un pes de 740 kg., feta en marbre del Pentèlic, considerada del S V aC i que és l'obra d'art grega més important als Països Catalans.

L'any 185 aC. un tal Delo, compra l'illa i la porta cap Empúries.

En la majoria d'escultures es poden veure unes serps, no havent-se pogut desxifrar encara, el misteri de la seva presència. Durant les excavacions, es van trobar diferents caixetes amb diverses peces.

L'ESCALA

Una de les coses que van aprendre els romans dels grecs, va ser la tècnica de conservació dels aliments amb sal: el salaó. Quan arribava el peix se separava per classes i es guardaven les espines i els budells barrejats amb oli i espècies per fer el garum. Conté la famosa Omega 3, que ens pensem que ara és un gran descobriment.

Vam anar a visitar unes conegudes fàbriques de salaó "Anxoves L'Escala" passant pels passadissos que porten a les diferents zones de treball. Quan arriba el peix fresc s'extreuen el cap i la tripa i els posen en uns pots amb sal i els deixen reposar 6 mesos.

Després, es decideix con envasar-los segons demanda. És rentat i netejat sense espines, envasat i col·locat en els seus diferents envasos. La diferència entre "anxova" i "boqueró" només és el tractament de netejar-lo i adobar-lo amb vinagre.

Ens van obsequiar amb un petit tast de pa amb tomàquet i anxoves, així com uns bons porrons de vi per regar-ho. Vam passar per la Botigueta per fer les compres d'anxoves.

Seguidament vam tornar a l'autocar, que va portar-nos a la Cala Mongó, on en un dels molts restaurants teníem el dinar reservat per tots nosaltres: Punta Milà.

La cala estava deliciosament blava, només que durant tot el dia no ens va deixar d'acompanyar la tramuntana, des del matí fins a l'hora de retornar a Barcelona.

Abans de fer la migdiada, es va fer la rifa de costum i aquest cop què toca va? Doncs, anxoves. Els afortunats van estar molt contents.

A l'arribar a Barcelona, ens vam desitjar un bon estiu i ens van emplaçar a la propera sortida que possiblement serà el mes d'octubre.

▶ LLUÇÀ I MONTESQUIU
Dissabte 30 de novembre.

7:30 del matí. Puntuals i animosos, com sempre, i malgrat que el temps no semblava que ens vulgués afavorir el dia, iniciem la primera sortida cultural d'aquesta nova temporada 2013-2014.

Aquest cop, la nostra destinació era a terres osonenques, tot i que, per ser més exactes i respectant el sentir del territori, cal assenyalar que la primera part la vam passar al Lluçanès (una comarca natural o una subcomarca administrativa, tant

se val com la vulgueu anomenar), així doncs adreçats cap al petit poble de Lluçà vam anar fent ruta, tot comentant els paisatges gebrats i el cel ennuvolat que ens acompanyava.

Parada d'avituallament a les Quatre carreteres; per un petit lapsus linguae del speaker encara no tenim clar si anàvem a sopar, dinar o esmorzar, però, fos el que fos, tots vam fer cap a la barra i un cop ben refets..., caixa cobril i seguim la ruta, que no fem tard.

Arribats ja al Lluçanès, comença l'aventura per trobar el lloc que anem a visitar. Hi ha qui va pensar que ens havíem perdut (un clàssic en moltes sortides), d'altres creien que el paisatge era tan bonic que pagava la pena repetir i, passar-hi un parell de vegades estava molt bé, però... la versió oficial diu que... senzillament fèiem temps per arribar puntuals, que és el que fan els grups ben educats com el nostre!

Santa Maria de Lluçà ens va deixar bocabadats. No ens ho esperàvem. Un lloc tan recòndit i amb una autèntica joia del romànic català. Amb les magnífiques explicacions i els encertats comentaris del guia, vam descobrir tots els secrets d'aquesta Canònica augustiniana fundada a mitjan segle XII.

Al descobriment de que el frontal de l'altar (l'original del qual està al Museu episcopal de Vic) i la creu de peu eren obres primeres i úniques en tot el romànic occidental, per les seves arrels icòniques, influència de l'art bizantí importat per la primera comunitat de monges que va residir al monestir, hi vam haver d'afegir la sorpresa de que el gran pintor Pablo Picasso —que durant la seva estada a Gósol (1906) havia visitat Santa Maria de Lluçà— en admirar un detall pictòric d'aquest frontal, es va inspirar per pintar els seus famosos ulls que trobem a moltes de les seves obres.

Fins i tot ens van fer veure paral·lelismes amb Steve Jobs, el fundador d'Apple, que tot i no ser creient, va escollir com a icona de la seva empresa una poma (mossegada) —imatge carregada de simbologia bíblica— precisament pel que representa (saviesa), i és que, cosa gens habitual, justament una poma és el que porta, a la mà, la Mare de Déu de Lluçà, que presideix aquest frontal.

La visita al magnífic claustre del s. XII, va anar acompanyada d'una magistral

explicació. Vam saber com és que aquell petit claustre, de planta irregular i amb 22 columnes coronades per esplèndids capitells, ha resistit terratrèmols demolidors i el pas dels segles sense immutar-se. L'enginy i els coneixements matemàtics dels àrabs conversos que van establir-se a la zona, ho van fer possible.

Però encara ens faltava una nova sorpresa. Les pintures murals del s. XIV descobertes l'any 1954 i que després d'un llarg periple van retornar a Lluçà i ara es mostren en unes sales annexes del monestir. Observant les seves mides i les obertures de les sales on s'han ubicat, hom es pregunta com poden haver-les introduït, i fins i tot això és un nou motiu per sorprendre's a Santa Maria de Lluçà. Resulta que quan es van descobrir les pintures, van ser "assignades" al Ministerio de Cultura i traslladades al Museo del Prado. Al cap d'uns anys, i per mediació d'Antoni Samaranch, es va aconseguir que fossin retornades. Molt hàbilment, i per evitar un nou espoli o desubicació amb excusa museística (i ara pensaven amb el MNAC), el que van fer va ser introduir les pintures, a les sales on són actualment, fent un forat a un mur que ràpidament va tornar a consolidar-se un cop instal·lades. La mida de les portes d'accés a les sales d'exposició fan totalment inviable la seva extracció!

Amb l'agradable sensació d'haver passat una molt bona estona, gaudint intensament d'una magnífica visita i, perquè negar-ho, d'haver après algunes coses, vam seguir la nostra ruta que ara ens portava cap els dominis dels antics senyors de Besora. A tocar de Sant Quirze de Besora, a l'esquerra del riu Ter i sobre un turó i trobem el castell de Montesquiú (1337). En no tractar-se d'un castell militar sinó d'un castell residencial i el fet d'haver estat habitat fins èpoques recents fa que el castell estigui en un bon estat de conservació, afavorida per la restauració que en va fer la Diputació de Barcelona, actual propietària, per donació del qui en fou l'últim propietari, Emili Juncadella.

La visita al castell comença amb un audiovisual que repassa la seva història donant suposada veu als que van ser-ne els seus propietaris/habitants. Finalitzada aquesta presentació comença el recorregut guiat per les diferents estances del casalot.

Val a dir que si bé el guiatge va ser correcte, per comparació amb l'entusiasme del de Santa Maria de Lluçà, aquest, va ser força "funcionarial".

De l'antic castell dels senyors de Besora i Montesquiu, no en queda res a les seves estances. A Montesquiu, vam poder veure el que li agradava a Emili Juncadella i Vidal (1885-1936) un home ric i amb diverses aficions com la fotografia, les armes, l'excursionisme i la caça. Ell va redeclar el castell al seu gust, amb diversos elements de diferents estils i adquirits, habitualment, en llocs ben allunyats de la comarca.

Capella, sales i cambres que a la mort d'Emili Juncadella, encara van ser habitades per la seva germana abans de passar definitivament a mans de la Diputació de Barcelona, l'any 1976. La donació incloïa també tot el paratge natural de l'entorn del castell. Actualment, el conjunt es coneix com el Parc comarcal del Castell de Montesquiu.

La pluja ens va acomiadar de Montesquiu. Ja tocava anar a dinar i vam enfilem cap a Vic.

Abans no vam arribar al restaurant vam fer un petit circuit turístic per l'eix transversal, diferents carreteres, carrers, rotondes i circumval·lacions. Hi ha qui pensava que, altre cop, ens havíem perdut (ai, com sou !!!). Un cop comprovats els 360° de les circumferències d'algunes rotondes i comptats i revisats certs punts quilomètrics (vaja com qui fa una auditoria al Departament d'obres públiques) vam fer cap al restaurant Mas Ricart, on l'amo ja havia decidit venir al nostre rescat, sembla que pensava que ens podíem haver perdut (ai, com és la gent !!!)

Un bon àpat i molt bona harmonia. Tips i satisfets, carregats de loteries diverses, i tres afortunats amb el regalet del sorteig de propina, vam retornar a casa plens de bons desitjos nadalencs i alguns ja pensant amb la propera sortida.

Per acabar, li vull robar unes paraules al fantàstic guia que vam tenir a Còrdova, en el passat viatge de Setmana Santa. «Aquest grup és una família». Crec que tots compartim l'esperit de la frase i només hi afegiria, que és una família que vol i necessita el mateix que qualsevol altra, anar-se ampliant amb nous integrants. Tots hi sou convidats. Us esperem!

Núria Bosch i Carles Cristià

Lamentem comunicar-vos la defunció del nostre soci Jaume Pla Barba. Era el soci número 4 i un dels més veterans de l'Entitat. Els nostres sincers condols per als seus familiars.

Lamentem comunicar-vos la defunció del senyor Josep Cases Arazo, germà del nostre soci Manel Cases Arazo. Els nostres sincers condols per als seus familiars.

Lamentem comunicar-vos la defunció del senyor Joan Calvet, germà del nostre soci Jaume Calvet. Els nostres sincers condols per als seus familiars.

-Lamentem comunicar-vos la defunció del senyor Lluís Giralt, marit de la nostra sòcia Laura Marsà. Els nostres sincers condols als seus familiars.

Lamentem comunicar-vos la defunció de la senyora Mercè Rosa, germana del nostre soci Pere Rosa. Els nostres sincers condols per als seus familiars.

Volem felicitar a l'Albert Ruiz i a la Cristina Fajardo per haver estat pares d'un nen que es diu Adrià. També felicitem als seus avis, a la Rosario i a l'Antonio Ruiz i a la Pilar Ruiz per haver estat tieta. El naixement es va produir el passat 23 de novembre. Felicitem a la família pel naixement del rei de la casa!

Volem felicitar a la nostra sòcia Maria Mejías i al Cristian Ruiz per haver-se casat el passat 16 de novembre. Moltes felicitats!

Mercè Herrera i David Gallach

Racó poètic

SOLITUD

Quan el mar deixi de bramar,
quan el cel sigui més clar,
recolliré les cargolines
i les pedres de colors
que les onades em van portar.
Ben fort les agafaré amb les mans
I seguiré caminant.

FREDERIC

Les meves joies no són d'or ni de pedra fina,
són el record d'aquella abraçada.
Aquell riure sense parar, tot era divertit.
Les llargues converses asseguts en el teu sofà,
el petó de bona nit,
el petó de bon dia,
Adriana has tingut fred aquesta nit?

LLUM

Per l'horitzó ve una barca,
no porta remes ni vela estesa,
les onades la fan navegar.
El mariner porta capa i corona de lleure,
gentilment em convida a pujar.
Sé que serà un viatge llarg,
vaig a trobar la felicitat.

19

TOMÀS

Te'n vas anar quan no devies,
teníem moltes coses per parlar.
Però vas triar uns altres ulls
en el teu últim mirar.

POEMA

Volia fer una cançó,
tenia vers però no tonada.
Mil vegades ho vaig intentar,
però el ritme no portava.
En arribar la primavera,
una oreneta vaig escoltar.
La seva cançó tenia vers,
també tonada.

► MELVILLE I HEMINGWAY: DOS OCEANS DIFERENTS

En el Llibrefòrum ens hem endinsat en l'experiència de verificar com d'un mateix escenari en poden sorgir dos productes absolutament diferents, contraris fins i tot. Melville al setembre i Hemingway a l'octubre, ens han dut de la mà a conèixer la vida de l'home pescador i la seva relació amb el mar.

Dos autors nord-americans, Melville (1819-1891) i Hemingway (1899 – 1961), que, amb només 8 anys de separació entre la mort d'un i el naixement de l'altre, reflecteixen dues concepcions de la literatura i de la vida i, sobretot, retraten el trencament cruel i definitiu que es va donar en el gènere humà durant els primers anys del segle XX.

La novel·la de Melville, *Moby Dick*, és un relat enciclopèdic sobre el món balener. Emmarcat en el moviment cultural del Naturalisme (derivació del Realisme), l'autor fa una descripció minuciosa, documental, de la balena, de la seva caça, del seu espedaçament, dels vaixells i de la funció de cada un dels professionals mariners que se n'encarregaven, de com l'art ha reflectit al llarg dels temps aquesta activitat, etc. Segurament és aquesta voluntat de transmetre qualsevol coneixement que tingui com a tema la balena, allò que fa feixuga la lectura de l'obra (curiosament qualificada de "literatura juvenil" en l'actualitat!) perquè interromp la ficció, allò que més atreu el lector del segle XXI, i la deixa bandejada a l'inici i al final del relat. L'altra dificultat que percep el lector actual és que, com és propi del Naturalisme, l'escriptor no intervé: només descriu i, per tant, l'esforç d'exegesi que se li demana és superior a d'altres novel·les.

Malgrat les feixugueses de la lectura, vam poder observar com Melville procura fer un al·legat contra els fanatismes religiosos, racials, polítics o de qualsevol altra índole. L'obsessió del capità Ahab és venjar-se de la balena blanca que el va deixar sense cama i, en aquesta dèria, hi arrossega tota la tripulació d'un balener que només veu en els cetacis una forma

de subsistència però que és víctima del populisme que el capità fa servir en els seus discursos. Només Ismael se n'escapa: se salva de la destrucció perquè s'aferra al taüt que un company seu havia construït i que havia esdevingut popa de la nau. Per què se'n salva Ismael? Perquè des de l'inici del relat és ell qui es mostra atent a tot el que l'envolta i és crític amb el que sent i observa; és, en definitiva, capaç de no caure en cap extremisme: davant de la raça diferent, es fixa en la humanitat comuna; davant de la religió diferent, es fixa en la necessitat de fe i de ritus; davant de la lluita d'Ahab contra la balena és capaç de veure com la força irracional i la racional es confonen en tots dos. El taüt on se sustenta no deixa de ser el testimoni de la mort d'una forma d'entendre la vida que no podia prosperar sense destruir la pròpia humanitat i Ismael representa una filosofia més oberta, més democràtica on la natura i l'home són fets del mateix fang (no oblideu que les teories de Darwin estaven fent forat a tota Europa malgrat la resistència de molts "Ahabs" ...).

Aquest Ismael que sobreviu als fanatismes derivarà en un cost important per a l'evolució humana: si tenir convencions i creences ha derivat en extremismes i creences ha derivat en extremismes que són incapaços d'acceptar la mínima diferència, el millor serà abandonar-les. Melville no és tan atrevit: Ismael no abandona les creences ni les convencions, simplement les relativitza. Però la generació literària posterior, a la qual pertany Hemingway i que van anomenar "generació perduda" sí les abandona: perquè veu que una sèrie de crisis econòmiques i polítiques deriva en guerres gratuïtes i cruels i, d'aquesta constatació, en neix una amargor i un abandonament d'ideals que identifiquen com a somnis ingenus de joventut. Hemingway transcorre una primera etapa vital i literària totalment pessimista i decebuda. En canvi, cap al 1930, evoluciona i transforma la seva decepció en rebel·lia: segueix veient el món com un espai violent i immoral però reconeix en l'ésser humà la capacitat de ser honest i solidari. Les seves obres viuen una

transformació total i El vell i la mar n'és un exemple paradigmàtic.

Santiago és un pescador conscient de la seva vellesa i de la proximitat de la seva mort. Viu en la pobresa més absoluta perquè la seva decrepitud física ha posat en perill la seva capacitat de treball i, per tant, de subsistència. Tot i així és l'exemple de la lluita i de la força de voluntat més fèrria. Santiago surt a pescar i decideix que anirà més lluny per veure si té més sort i deixa de tornar amb la barca buida. I la té: pesca un peix espasa tan gran com la seva barca. El relat dels dies passats al mar és esfereïdor encara que ens omple d'orgull veure com amb una paciència infinita és capaç de superar el fred, la calor, la gana, la set i el dolor. Després de la pesca, ve el viatge de tornada amb un resultat totalment inesperat per al pescador i per al lector.

Tanmateix, allò que ens crida més l'atenció és que Santiago parla al peix espasa com li parlaria a un germà, li demana perdó per haver-lo de matar i concep la lluita com un joc entre iguals: tanta possibilitat té de morir el peix com ell. Que lluny del capità Ahab que volia sotmetre la balena com a criatura inferior que havia gosat desafiar la seva lògica mort!

El pescador cubà entén que el peix té tant dret a viure com ell perquè, al cap i a la fi, són germans en l'univers que els dona vida. Santiago concep la seva existència com una peça més d'un enorme engranatge, l'Univers, on tot i tothom és necessari i on ningú sustenta cap rang de superioritat vers l'altre. Hi ha un equilibri absolut entre

l'acceptació de tot el que s'esdevé i la lluita per seguir endavant: sorprenent pel que fa a l'home, obvi pel que fa a la natura.

També la figura de l'aprenent és profundament contrària en les dues obres: si al Pequod l'aprenent és forçat a superar la por de la forma més cruel i el jove es refugia en la bogeria que l'aliena; amb Santiago, l'aprenent mostra sempre admiració i estimació pel mestre que li va ensenyar l'ofici des de la confiança i el respecte.

Ahab acaba sol i du vers la mort a tothom. Santiago du l'esperança al seu poble: perquè, encara que no obtingui el resultat desitjat, ha lluitat i, al cap i a la fi, el que preval és tenir la força de voluntat i el valor d'enfrontar-se a les dificultats, no pas el resultat en què derivin.

En el Llibrefòrum hem gaudit de la lectura i la comparació de les dues obres: Melville ens ha deixat l'avertència d'un perill que segueix malauradament vigent al segle XXI i Hemingway ens ha deixat el gust dolç de confiar en la nostra capacitat de superar les adversitats si seguim creient en el respecte vers tot allò que ens envolta i en l'agraïment de cada sort que ens arriba.

Us deixem amb unes fotografies de la trobada del setembre: com que el Centre encara estava en obres, vàrem fer la xerrada a Montserrat i ho vam passar d'allò més bé! Encetem el 9è curs de Llibrefòrum amb els cors àvids de literatura!

Muntsa Farré

DeBARRIS

La Perla, 31 · 08012 Gràcia
Tel. 93 217 44 10

solucions gràfiques

TARGETES DE VISITA (8x5 cm)

100 unitats:	10€
200 unitats:	15€
300 unitats:	20€
500 unitats:	32€ (sense iva)

* tamany 5x8 cm impresses a una sola cara
* no incloum muntatge ni transport

Regala calendaris i postals personalitzats
Vine i t'informarem!

Producció d'arts gràfiques:
Llibres, cartells, memòries,
targetes de visita, tríptics, díptics,
fulls volants, agendes...

Retolació
Impressió digital
disseny de Pàgines web

www.debarris.com

? Consultori

Benvolguts lectors,

Aquesta edició exposarem petits trucs que tenim per a poder arribar a ser més assertius, i que, per tant, aconseguim fer-nos entendre millor, i defensar els nostres drets alhora que entenem i respectem a les altres persones. Aquí en teniu una bona llista:

* Procura mantenir el contacte ocular amb el teu interlocutor, però evitant una mirada incisiva.

* Intenta mantenir una postura erecta del teu cos però no invasiva.

* Parla de forma clara, tranquil·la i ferma.

* Ni et lamentis ni jutgis.

* Pensa en el llenguatge no verbal, la expressió de la teva cara i les teves gesticulacions també diuen molt.

* La millor forma de fer entendre que comprens l'altre persona és amb l'escolta activa:

1. Dona senyals de que estàs parant atenció afirmant amb el cap o amb la veu: (sí, clar, entenc, ostres, caram...)

2. Fes preguntes sobre el que et comenten per donar a entendre que t'interessa el tema (Ex: Et va agradar París? Què vas ser el que et va agradar més? On et vas allotjar? Va fer bon temps?)

3. Inclou alguna emoció que puguis compartir amb la persona (Ex: Que divertit deuria ser! A mi també em

molestaria que em diguéssin això.
Quina ràbia que no et sortís l'exercici)

* Si escoltes bé a la gent podràs comprendre que hi ha disparitats d'opinions i que això no és dolent. Si algú s'obceca en mantenir fermament la seva opinió, o bé es posa agressiu/va alhora de defensar-la, el millor que podem fer és el que s'anomena "Disc Ratllat". Consisteix en mantenir fermament la teva opinió, de forma constatat, però amb calma, modèstia i serenor. Algunes frases que et poden ser útils poden ser: "Entenc el que dius però..., Crec que tens raó en... però en canvi jo penso que..., "

* Si realment has comès un error, el més important, en primer lloc és reconèixe-ho, però fer-ne un drama; tothom s'equivoca. Probablement, si una persona insisteix en jutjar-te perquè has comès un error, el que menys s'espera és que el reconeguis. Un error no és un tret de personalitat, és una conducta, per això és molt important recalcar-ho dient: "Ostres! M'he despistat, quin greu! Espero no haver-te causat un problema gaire greu." més que no pas: "Sóc un/a despistat/da. Quin desastre! T'he arruïnat la tarda".

* Si tot i això tens un conflicte que persisteix amb alguna persona que t'aprecies, el millor és parlar-ho obertament. "T'he notat distant amb mi, potser he fet alguna cosa que t'hagi ofès? / "Em dona la sensació que últimament em parles d'una forma més agressiva. Què és el que faig que no t'agrada?"

Daniel Mejías

Tennis taula

► NOVA TEMPORADA, NOUS REPTES

Ja tornem a tenir la nova temporada en marxa, temporada molt exigent doncs l'anterior va ser d'allò més exitosa. Diem exitosa perquè tots els equips van mantenir la categoria en la que estaven jugant però és que a més un equip va aconseguir una plaça d'ascens a una categoria superior.

És per això que enguany tenim els següents equips: 3a nacional, Preferent, 1a Provincial, 2aA Provincial, i dos equips a 3a Provincial. A més tenim tres equips de veterans, enquadrats a 2aA, 2aB i 3a.

Per a tots aquells socis d' El Centre que us agradi gaudir d'aquest esport i ens vulgueu venir a animar, sapigau que al taulell d'anuncis hi ha penjat el calendari dels partits. Com podreu observar, la quantitat d'equips és força gran, pel poc espai que tenim. Es comenta que som el club amb més equips, menys espai i menys taules. L'optimització de recursos és immillorable!

Com que el repte és molt important, hem fet com els clubs de futbol i ens hem llençat al mercat de fitxatges d'estiu. Gràcies als nostres observadors hem aconseguit fitxar a 7 nous jugadors, que es diu aviat. Aquests són: Albert Chacón, Alejandro Chacón, Josep Domènech, Xavier Lluveras, Antoni Rabassa, Gemma Sayol i Antoni Viadé.

Serveixin aquestes primeres ratlles de la temporada per donar-los oficialment la benvinguda als equips però sobretot a El Centre.

Com sempre hem dit, a la pàgina web hi teniu tota la informació, que actualitzem periòdicament.

23

Bona sort!

Oriol Lluveras

Tret del llibre “Campanya del Lloro” (Barbarismes versificats)

De Ignasi Castellort i Miralda – Igualada 1983

-Joanet, voldràs baixar-me
el “cubo de la bassura”?
Perquè sento el “bassureru”
i no em vull quedar fumuda.
Noia, noia, vés en compte
perquè n’etzibes cada una!
D’on has tret el disbarat
del “cubo de la bassura”?
Galleda d’escombraries
és la fórmula més justa.
I aquest nom de “bassureru”
em fa posar els pèls de punta.
Has de dir l’escombriaire;
a veure si el mot t’apunes.
“Bueno”, noi, no m’atabalis,
prou d’aquesta assignatura!
“Bueno” no; has de dir bé.
-Ja hi tornem? Noi, quina murga!
Si no vols baixar la bossa,
inventat uina altra excusa.
La tiraré pel balcó
al camió. Dissimula...
“Vale, “vale”, quina idea
has tingut més oportuna!
-”Vale! No; d’acord, entesos.
-És igual. Va noi, apunta...
(Quan la tira ho veu un guàrdia
i me li clava una multa).

(Avui, l’escena a la platja).
Noi, quin “botxorno” que fa!
No passa ni un alè d’aire.
Aquest temps ens vol “xinxar”.
(Fins aquí dos barbarismes.
Som al mar. Els heu pescat?)
Observeu: ha dit “botxorno”
i és xafogor. Resta clar?
“Xinxar” tampoc no és correcte.
Es podria dir: empipar,
fer la guitza, fer la llesca...
(i no la llesca de pa).
Mira, tu, aquella parella
que estan “acaramelats”.
(Dels entendrits l’un amb l’altre
se’n diu encaramelats).
Fixa’t ella que està “gorda”,
no cap al “trajo de bany”-
 (“Gorda” no; el mot és grassa
i “trajo”, vestit de bany).
I ell, renoi que està “negritu”,
talment sembla un africà!
“Negritu”? Negret, moreno,
morè, bru, podeu triar.
- Bé deixem la xerrameca
i capbussem-nos al mar?
- No, que el mar em fa respecte.
Massa suc per tan poc tall!

Marta Bayo

LA
MULTITENDA
FERRETERIA

C\ Igualtat nº 35 L'Hospitalet Tel. 93 335 80 09

Email. info@lamultitenda.com
www.lamultitenda.com

Un racó de Barcelona

► PEPES BAR

Un grup de motoristes acompanyen al Lemmy que ha muntat a la Harley, baixa pel carrer Pamplona cap al Pepes bar, situat al número 91, al mateix carrer.. Impressionava veure la desfilada de motos, enmig de la nit, va dir la Rosa. Lemmy Kilmister, ja havia comentat que quan “Motörhead” acabés l’actuació a Razz, s’acostaria a prendre una copa i així ho va fer, i la Rosa diu que de totes les coses succeïdes al local, i sense menysprear a cap dels grans grups i artistes en solitari que els han visitat; aquet episodi el recordarà per sempre. Afegeix que quan Lemmy va entrar, es va fer un silenci total. Ningú deia res. L’artista va demanar una copa i va començar a jugar a la maquineta que a la data hi havia. Va ser després d’una llarga estona que la gent es va apropar per demanar autògrafs i poc a poc, el local es va omplir de gent, i Lemmy va marxar per tal d’evitar una explosió d’emocions.

La primera vegada que vaig entrar, em va cridar l’atenció el gran cap, símbol de Motorhead, que hi ha al principi de la llarga barra. “Regal d’un dissenyador amic”, em diu en Jesús. Però encara més, el logo que posa: “Suaves somos todos”, Pepes Bar, Suaves per sempre, los Suaves”, miro cap al sostre i veig que està ple de discos del grup. “El Bar està dedicat a los Suaves, són molt amics nostres”. Han nascut a Galícia, com Jesús, comenta la Rosa.

En Carles, el cambrer, camisa negra, alt, fort, amb estil heavy, molt d’acord amb el lloc, em va posar una cervesa. Li pregunto on està el lavabo i m’hi dirigeixo. En rentar-me les mans, observo la màquina on posa United Colors of Benetton que proporciona condons, “una caixa de tres unitats per tres euros”.

Les vitrines penjades a les parets, plenes d’objectes de col·lecció, juntament amb les taules de marbre i ferro, les cadires negres, i el futbolí vermell, donen un caire de solera. La il·luminació és correcta,

i afegida al color granat d’algunes zones, posen l’empremta d’atemporalitat. Ens podem trobar fotos de Deep Purple, Jetro Tull, Oasis, Jimmy Hendrix, Texas, com guitarres i discos signats pels artistes.

“Loquillo ens va regalar dues jaquetes que va utilitzar actuant”, explica en Jesús. Ha vingut en diverses ocasions, normalment després del concert. En Jesús i la Rosa han aconseguit aquests records, directament dels artistes que han acudit al local, ó bé els van comprar, com van fer amb les guitarres que les portaven als concerts i demanaven als músics la seva signatura.

Pepes bar, es un referent pels amants del rock i del heavy, i és freqüent veure antics clients de fa 20 anys, que ara venen amb els seus fills. És un centre de trobada d’amics i de gent que abans i després del concerts que es fan a Razmatazz, acudeix a menjar o prendre qualsevol àpat o beguda.

La zona ha estat una zona de trobada de la moguda heavy, punk i alternativa durant els últims 20 anys, i juntament amb el Pepes ha crescut molta gent.

Els seguidors del heavys vibren amb la música, tenen un sentiment molt fort i normalment són bastant tranquils. No obstant, fa uns deu anys i a conseqüència del desplaçament de gent d’altres ambients, per beure, ja que la beguda era més barata, es van produir algunes baralles, però això va ser puntual.

Razzmatazz és la macrosala que va succeir a Zeleste. Recordo que en acabar el show ens van visitar, per citar alguns, “Platero, el Chaval de la Peca, Sociedad Alkoolica, Rosendo”, va afegir la Rosa.

La parella va obrir un bar, que ja es deia Pepe i estava situat al carrer Avila, el 29 de abril de 1991.. Els treballadors de la zona acudien diàriament a prendre el menú i la veritat no donaven l’abast.. Estaven a la zona industrial, a prop de la Guipuscoana, i la ONCE.

Quan van començar les obres per les Olimpíades les indústries es van traslladar cap a Sabadell, Santa Perpètua i altres van tancar. L'Ajuntament volia traslladar la indústria pesada i com que la zona no es podia recualificar per habitatges, es va fer el que s'anomenà "Districte 22@", perquè ja fa anys que empreses de Disseny i Tecnologies estan instal·lades a l'àrea.

El bar tenia 38 metres, i van buscar un espai més gran. El canvi d'ambient a la zona havia començat amb l'arribada de Zeleste, que es va traslladar l'any 1986 del carrer Plateria, al carrer Almogàvars, 122/ Pamplona 88, a un antic espai que abans ocupaven dues fàbriques de catifes i estampats.

El desplaçament de la Sala havia comportat l'obertura d'altres llocs, com el "Mefisto", "Koyote", etc, i la marxa nocturna estava garantida.. En Jesús i la Rosa van agafar un local més gran l'any 1994, enfront mateix del antic Zeleste, actualment Razmatazz, que va obrir portes el 7 de octubre de 1995, conservant el nom "PEPES BAR".

A la data no hi havia "botellon", ni es feia venda de begudes al carrer. La gent era més oberta, moltes persones arribaven soles i de seguida feien conversa. Ara sembla que costi una mica més, diu la Rosa, o pot ser les maneres de relacionar-se han canviat..

La conversa en porta als anys 1976, quan vaig entrar per primera vegada al mític Zeleste, molt conegut no només a Barcelona, sinó a tota la resta d'Espanya.

Era un lloc carismàtic que contribuirà molt a l'aparició del moviment musical dels anys 70, i de l'estil que van conèixer com rock català. A la Sala havien actuat Gato Perez, Sisa, Tete Montoliu, ó, en Carles Flaviaà per citar-ne alguns. Era un temps de molta creació artística, on van formar-se entre altres grups, L'Orquestra Plateria.

Als anys vuitanta, la musica pop triomfa a la moguda madrilenya, i a Barcelona els cantants coneguts són Loquillo, Los Rebeldes, etc

Al nou Zeleste van tocar Paul McCartney, James Taylor, Bauhaus, Els Pets, Sopa de Cabra, etc. Hem tingut la sort de conèixer a la majoria, va dir Jesús. La Sala va tancar per a problemes econòmics i va ser substituïda per Razmatazz.

És temps de marxar. Al carrer fa una mica de fred, és de nit, i camino per Sancho d'Àvila cap a casa, travesso el carrer Marina, cap a la Diagonal, pensant el molt que estimo la meua ciutat: "Barcelona, la Meravellosa".

Glòria Soto

Agenda de la DCNA 2014

Demana-la a la teua llibreria

o truca al 93 217 44 10

DEBARRIS sccl c/ la Perla, 31 Baixos

► PRIMERS PLATS

LLEGUMS

* Els llegums aporten hidrats de carboni complexos. Són rics en proteïnes i tenen un contingut molt baix en greix, a excepció de la soja.

* És aconsellable menjar llegums dues o tres vegades a la setmana.

* Són una bona font de fibra, molt necessària per al bon funcionament del budell.

* Per a afavorir la digestió dels llegums, és recomanable aixafar-los amb una forquilla o mastegar-los molt bé. També són més fàcils de pair si es couen amb una mica de comí.

* Permeten gran varietat de plats i de formes de cocció. Combinen molt bé amb diversos tipus d'aliments.

* Poden ser d'utilitat per a afegir a les amanides, sopes o d'altres preparacions culinàries, de manera que si en cuinar un plat en sobren, es poden aprofitar fàcilment. També se'n poden fer purés, eliminant les pells en passar-los per un passapuré; d'aquesta manera són alhora més fàcils de digerir.

* Si no es disposa de temps per a cuinar-los, es poden utilitzar llegums cuits envasats o venuts a granel.

* Per a millorar el valor nutritiu de la proteïna dels llegums, és aconsellable combinar-los amb cereals o patates, així es compensa el dèficit en aminoàcids essencials.

* En les receptes que inclouen crema de llet o nata líquida, s'aconsella la indicada especialment per a cuinar, que conté aproximadament un 18% de greix.

MINESTRA DE VERDURES I HORTALISSES

Ingredients:

4 carxofes	200 gr mongeta tendra	8 avellanes
2 pastanagues	250 g de pèsols	4 ous
2 porros	1 pebrot verd	1 copa de xerès sec
1 ceba grossa	1 pebrot vermell	4 cullerades d'oli d'oliva
16 xampinyons	2 tomàquets madurs	sal i pebre
1 carbassó	1 cabeça d'all	

Elaboració:

Es netegen bé totes les verdures i es deixen les mongetes tendres i els xampinyons sencers. Es tallen les carxofes per la meitat, les pastanagues, els porros i la ceba a rodanxes, el carbassó a daus mitjans, els pebrots a tires amples i els tomàquets per la meitat, després de pelar-los. Se separen els alls de la cabeça i es deixen sense pelar. Es posen tots els vegetals junt amb l'oli en una cassola d'acer o de fang amb tapa i s'ofeguen, a mig foc, després de salpebrar.

Es van remenant i passats 20 minuts s'hi afegeix aigua, si cal. Passats 10 minuts més, s'hi incorporen les avellanes picades amb la copa de xerès sec. Es deixa fer encara 15 minuts sense tapar i ja es pot servir. Es disposa en el plat de cada comensal un ou dur partit per la meitat.

Comentari dietètic

És una bona proposta en cas de restrenyiment. Cal destacar-ne el contingut d'àcid fòlic i d'altres vitamines implicades en el metabolisme i en el funcionament del sistema nerviós.

Contingut energètic aproximat

354 kcal.

Marta Bayo

Ajuntament de
Barcelona

medalla d'or de la ciutat
al mèrit cívic

Creu de Sant
Jordi 1994

Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Gràcia

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana